

Portfolio

Ruud van Empel

[tekst Brigitte van Mechelen] De hogere vorm van collagekunst, zo kun je het werk dat Ruud van Empel (1958) maakt wel noemen. Sinds halverwege de jaren negentig maakt Van Empel zijn collages, eerst nog met papier, schaar en lijmpot maar al gauw photoshoppend. Vóór die tijd werkte hij als grafisch ontwerper (bij Studio Dumbar, Hard Werken), als filmmaker en decor- en theaterontwerper (van Kreatief met Kurk met Arjan Ederveen en Tosca Nifferink tot Bertje Knor van Burny Bos), en als interieurarchitect (interieur clubrestaurant Panama).

'Study in Green #2' is eigenlijk het eerste werk waarin hij de mogelijkheden van het photoshoppening uitbuit op de manier die hij in zijn recente werk tot een hoge graad van perfectie heeft ontwikkeld. Het begon ermee dat hij aan het dochtertje van een vriendin vroeg of zij voor hem wilde poseren. "Wat me precies aan haar fascineerde, haar rode haar, groene ogen, parelwitte huid, haar brilletje; ik weet het niet precies. Waarschijnlijk was het de onschuld die ze uitstraalde." Van Empel ging met het beeld aan de slag, een plan had hij niet. Maar wat hij ook deed, het beviel hem niet. Tót hij het brilletje weg haalde en het meisje andere ogen gaf, de popperige onschuld die Van Empel aanvankelijk al in het model herkende, kwam ineens in alle hevigheid tevoorschijn.

Het proces is arbeidsintensief, 20% fotograferen en 80% monteren, schat Van Empel. En dat fotograferen dan heel sec, om te kunnen 'knippen en plakken' moeten de onderdelen er heel duidelijk opstaan. Zes dagen per week, weken achtereen. "Ik veroorloof mij lang aan een beeld te werken, daar wordt het beter van." 'Study in Green #10' bijvoorbeeld is een heel complex werk, dat om heel goede foto's vraagt om het kloppend te maken. En dat laatste is iets wat je op een gegeven moment niet meer kunt beoordelen. Dan wordt het tijd om het werk met rust te laten. Na een paar weken ziet Van Empel ineens wat het beeld nog nodig heeft. Dat de bomen verlengd moeten worden bijvoorbeeld, en dat de perspectief van hun onderlinge verhouding beter kan.

Schoonheid, daar is Ruud van Empel naar op zoek. Niet in de anekdotisch vorm; hij portretteert geen levende wezens maar maakt

beelden, opgebouwd uit talloze details. Ook de mensbeelden zijn samengesteld uit soms wel honderden van verschillende mensen afkomstige onderdelen. De voorstellingen hebben iets paradijselijks, de natuur is verbeterd, de mensen zijn verbeterd, als in de Hof van Eden. Al zijn er ook mensen die de fotocollages onheilspellend vinden.

De beelden voor zijn inmiddels uitgebreide archief maakt Van Empel met een Canon EOS 5D, met zoomlens EF70-200. Voor de details – zoals de twee libellen in de vijver van 'World #17' bijvoorbeeld, die hij in een slootje bij de Arena in Amsterdam schoot – gebruikt hij een Canon Ixus 55.

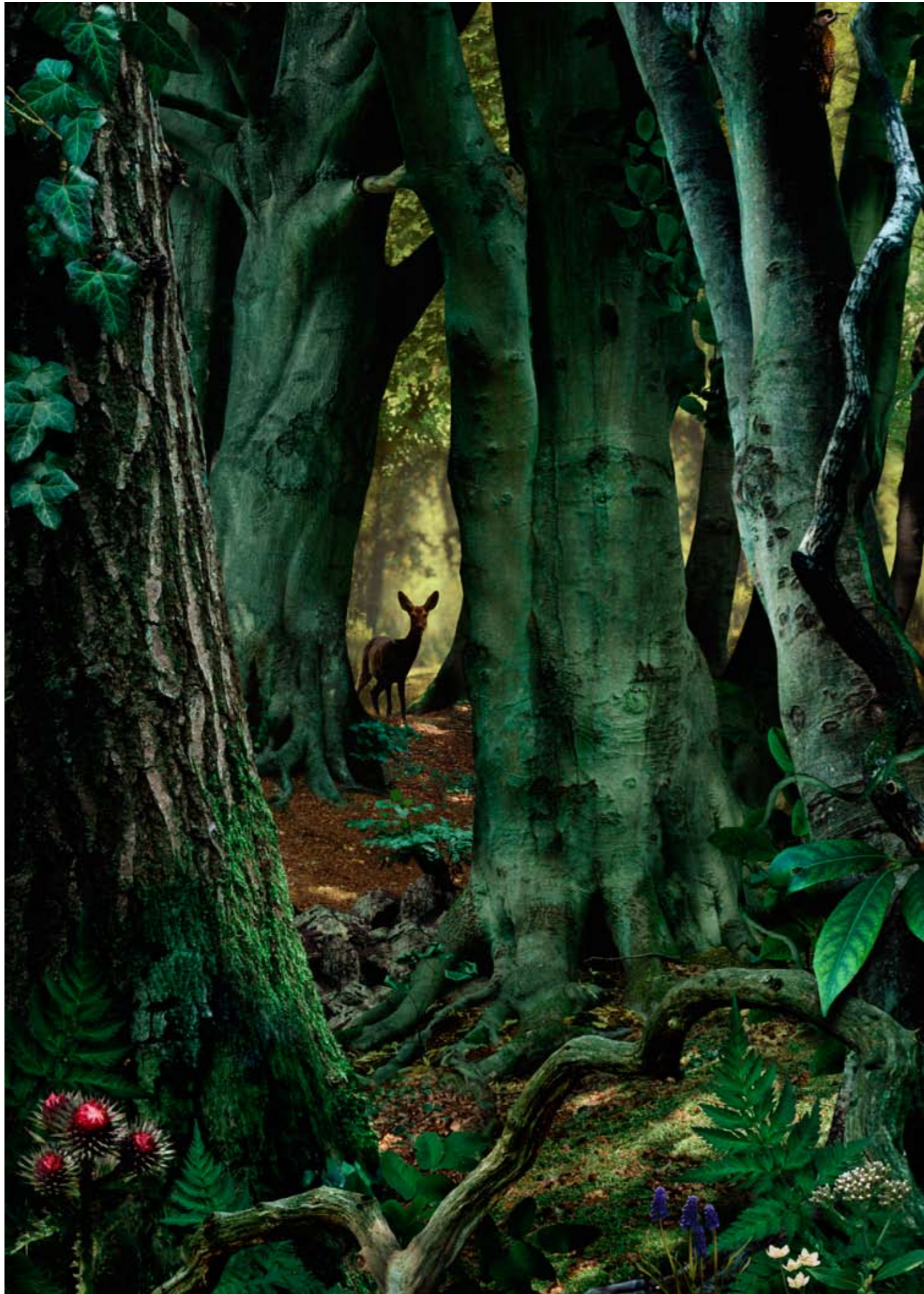
Zijn meest recente serie ontstond in reactie op de kritiek die iemand had op 'Untitled #1' uit 2003. 'Arisch' zou het zijn. Een superstomme opmerking volgens Ruud van Empel. "Dat zoiets überhaupt bij iemand opkomt..." Maar het zette hem desondanks aan het denken. Over het bizarre gegeven dat onschuld in de kunstgeschiedenis eigenlijk nooit door een zwart kind wordt verbeeld. Sterker nog: zwart staat voor de duivel of minstens voor de dood. Dit, gecombineerd met de intrigerende, door lava zwartgekleurde beelden met wit gebleven oogwit die hij in Pompeii zag, maakte dat Van Empel een serie met zwarte mensen ging maken: 'World'. De serie wordt in de VS, waar men verrast is een donker kind op zo'n mooie, idyllische manier te zien afgebeeld, bijzonder goed ontvangen.

Wat er na 'World' gaat komen, weet Van Empel nog niet precies. Hij werkt nu aan een dubbelportret van een waternimf. Maar dat zijn collages nog monumentaler – groter dus – worden, weet Ruud van Empel al wel.

Staccato voorbeeld

Om de mogelijkheden van Kodak Staccato Spotless aan te tonen, werd dit katern met het Portfolio van Ruud van Empel bij drukkerij Roelofs gedrukt in Staccato Spotless 5 met een extra drukgang met groen. Het artikel op de linkerpagina is met een traditioneel raster gedrukt. Let vooral op het verschil qua kleurbereik in afbeeldingen en vlakken op deze Portfolio pagina en vergelijk die eens met diezelfde vlakken op de pagina hiernaast... Pak ook vooral de loep erbij om de verschillen in detaillering te zien...

Study in Green #8 © Ruud van Empel, 2003, Courtesy Flatland Gallery, Utrecht

Untitled #2 © Ruud van Empel, 2004, Courtesy Flatland Gallery, Utrecht

World Eg © Ruud van Empel, 2005, Courtesy Flatland Gallery, Utrecht

Moon #2 © Ruud van Empel, 2005, Courtesy Flatland Gallery, Utrecht

Venus #1 © Ruud van Empel, 2006, Courtesy Flatland Gallery, Utrecht

Study in Green #4 © Ruud van Empel, 2003, Courtesy Flatland Gallery, Utrecht

'World #7', 2005 © Ruud van Empel, Cibachrome 105 x 150 cm, Courtesy: Flatland Gallery, Utrecht